

विक्षिप्यमाणौ इतस्ततः क्षिप्यमाणौ ॥ ३३ ॥ रक्षसां भक्षणाय सा बाला मया स्वविरहिताकृता बहुबांधवापि या सार्थेन परित्यक्ता हीना स्त्री सेव भक्षिता रक्षोभिरिति शे
पः ॥ ३४ ॥ पश्यसे पश्यसि हासीतेति इकारलोपआर्षः ॥ ३५ ॥ परिधावत् उद्धमते उत्पतति विभ्रमते वात्यावत् ॥ ३६ ॥ अपरिसंस्थितः ॥ कचिदपि स्थितिमलभमानो
भ्रमति ॥ ३७ ॥ अनिष्टिताशः अनिष्टताशः मार्गणे अन्वेषणे पुनः परमं परिश्रमं चकार ॥ अर्घोवाण्पआत्मनइतिश्रुतेः तस्याः प्रियात्वं ॥ एतत्सर्वं लोकव्यवहारनट

नूनं विक्षिप्यमाणौ नौ बाहूपलवकोमलौ ॥ भक्षितौ वेपमानाग्रौ सहस्ताभरणांगदौ ॥ ३३ ॥ मया विरहिता बालारक्षसां भक्षणाय वै ॥
सार्थेनैव परित्यक्ता भक्षिता बहुबांधवा ॥ ३४ ॥ हालक्ष्मणमहाबाहो पश्यसे त्वं प्रियां कचिद् ॥ हा प्रिये कृगता भद्रे हासीतेति पुनः पुनः ॥ ३५ ॥
इत्येवं विलपन्नामः परिधावद्वनाद्वनं ॥ कचिदुद्धमते योगात् कचिद्विभ्रमते बलात् ॥ ३६ ॥ कचिन्मत्तइवाभातिकांतान्वेषणतत्परः ॥ सव
नानिनदीः शैलान्गिरिप्रस्रवणानि च ॥ काननानि च वेगेन भ्रमत्यपरिसंस्थितः ॥ ३७ ॥ तदा सगत्वा विपुलं महद्वनं परीत्य सर्वं त्वथ मैथि
लीं प्रति ॥ अनिष्टिताशः सचकार मार्गणे पुनः प्रियायाः परमं परिश्रमं ॥ ३८ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आर० षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥
दृष्ट्वा श्रमपदं शून्यं रामो दशरथात्मजः ॥ रहितां पर्णशालां च प्रविद्वान्यासनानि च ॥ १ ॥ अदृष्ट्वा तत्र वैदेहीं सन्निरीक्ष्य च सर्वशः ॥ उवा
च रामः प्राकुशं प्रगृह्य रुचिरौ भुजौ ॥ २ ॥ कनुलक्ष्मणवैदेहीं कंवादेशमितीगता ॥ केनाल्लतावासौ मित्रे भक्षिता केन वा प्रिया ॥ ३ ॥
वृक्षेणावार्य यदि मां सीते हसितुमिच्छसि ॥ अलं ते हसितेनाद्यमां भजस्व सुदुःखितं ॥ ४ ॥

नमित्युक्तमेव नत्वेतावता भगवति तमोरजसोः संभावेनेति
दिक् ॥ ३८ ॥ इति रामाभि० रा० ति० वा० आर० षष्ठितमः सर्गः ॥ ६० ॥ ॥ ७३ ॥ प्रविद्वानि इतस्ततः प्रक्षिप्तानि ॥ १ ॥ प्राकुशं हा इति शब्दं कृत्वा बाहू प्रगृ
ह्य उक्षिप्य ॥ २ ॥ तदेव वचनं केति ॥ ३ ॥ वृक्षेणेत्यादिपुनः प्रलापः ॥ आवार्य आच्छाद्य ॥ ४ ॥